

ιερόδουλος

ιερόδουλος, η, κ. ιερόδουλη, η, ουσ. [<μτγν. ιερόδουλος], η πόρνη·

- έγινε της ιεροδούλου (το κιγκλίδωμα), εξευγενισμένη απόδοση της φρ. έγινε της πουτάνας (το κάγκελο), βλ. λ. [πουτάνα](#)·

- θα γίνει της ιεροδούλου (το κιγκλίδωμα), εξευγενισμένη απόδοση της φρ. θα γίνει της πουτάνας (το κάγκελο), βλ. λ. [πουτάνα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας